

Jeg vil gerne sige, for jeg synes jo, at man skal reservere slagsmålene til der, hvor der er en reel uenighed, at jeg meget gerne vil være med til at se nærmere på det her spørgsmål i udvalgsarbejdet, altså vurdere, om det, der er målet med forslaget her, kan nås på anden vis.

Regeringen har ingen ambition om, jeg havde nær sagt, at tvinge kommuner, der ved en senere eftertanke når frem til, at der ikke er brug for dækningsafgift, til at opkræve en sådan. Det vil være i strid med regeringens grundholdning. Og derfor tolker jeg under alle omstændigheder det lovforslag, jeg selv har fremsat – det er da det mindste, man så kunne præcisere – som en beslutning om, at man den 31. marts 2006 kan afskrive sig muligheden for at opkræve dækningsafgift. Jeg indfortolker altså ikke selv i den her bestemmelse, at man, hvis man træffer en principbeslutning om dækningsafgift og foretager et vurderingsarbejde og senere kommer på en anden tanke om ikke at gøre det, så er hængt op på sin principaftale om at opkræve en dækningsafgift, man egentlig ikke har lyst til at opkræve. Det er bestemt ikke min ambition. Alene på det område kunne vi måske i udvalgsarbejdet præcisere nogle ting.

Der kunne også være nogle andre muligheder, og jeg vil ikke udelukke nogen. Jeg fornemmer, at det, der blev antydet af hr. Ole Stavad og lidt mere i detaljen af hr. Ole Glahn, altså hele spørgsmålet om, fra hvilket tidspunkt man så kunne opkræve dækningsafgiften, hvis man beslutter at gøre det i 2006 og vurderingsgrundlaget ikke er til stede pr. 1. januar, også kunne være en mulighed.

Kl. 11.50

Så det er sådan set blot for at sende et meget klart signal om, at formålet med den her bestemmelse er pragmatisme, i lyset af at vi nu danner nye kommuner. Kan vi nå den målsætning på anden vis, bidrager vi gerne til det, og det synes jeg vi skal vende tilbage til i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Først vil jeg godt lige takke for den åbenhed, som indenrigs- og sundhedsministeren signalerer, med hensyn til at vi prøver at finde en løsning, som også de folkevalgte ude i kommunerne kan få til at fungere i det virkelige liv. Det vil vi meget gerne bidrage til.

Men når ministeren nu rejser spørgsmålet om nedsættelse af grundskylden i forhold til skovene med begrundelsen stormfald, vil jeg godt

spørge ministeren, om han ikke ville kunne erklære sig enig i, at den metode, som den tidligere regering anvendte, da man havde et meget betydeligt stormfald, så vidt jeg husker i 1999, nemlig det såkaldte stormfaldsfradrag, faktisk er langt mere effektivt og meget mere målrettet og sikrer, at det er dem, der har fået de store ulemper og kommer til at lide nogle betydelige tab, der også får den økonomiske gevinst.

Vi er enige i, at der selvfølgelig skal tages et ordentligt hensyn til skovdriften, når der sker ulykker, som man ikke selv er herre over.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Først vil jeg gerne takke for den kvittering, der var i hr. Ole Stavads indlæg i forbindelse med spørgsmålet om dækningsafgift, som jeg så håber vi kan vende tilbage til og finde en god og fælles løsning på, i hvert fald en underliggende løsning, for det kan jo være, at hovedelementet i lovforslaget vil gøre, at det viser sig vanskeligt at få synliggjort en enighed om spørgsmålet om håndtering af dækningsafgift. Men lad os nu ikke tage sorgerne på forskud.

For så vidt angår det andet spørgsmål, må jeg sige, at hvis regeringen havde skønnet, at der var en anden metode, som var mere effektiv, ville regeringen jo have valgt den metode.

Stormfaldet og stormen, som ikke kun er et dansk fænomen, men også et skandinavisk fænomen, har presset priserne på træ helt generelt, og derfor er det det samlede danske skovbrug, der står presset. Det er sådan set også baggrunden for, at regeringen har fundet det hensigtsmæssigt at byde ind med en løsning, som kommer det samlede danske skovbrug til gode.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil kun spørge, om ministeren, når han lytter godt efter, hvad han selv siger, ikke kan høre, at argumentationen måske ikke holder alt for godt, i og med at jeg forstår, at det er regeringens hensigt, at det her er en permanent løsning, fuldstændig uafhængigt af, om træpriserne er høje eller lave, om det går godt eller mindre godt, og at regeringens model derfor også har den ulempe, at den kun er en hjælp til de nuværende skovejere.

Når der har været et generationsskifte og man har betalt markedsprisen for en skov, vil den lavere omkostning, som det her forslag